

SABRINA DŽEFRIŠ

Šta se desi u plesnoj dvorani

ROMANI IZ SERIJALA VISPRENE POČETNICE

VOJVODA ZA DAJANU
ŠTA SE DESI U PLESNOJ DVORANI

ZABAVNA BIBLIOTEKA

KNJIGA BR. 116

ŠTA SE DESI U PLESNOJ DVORANI

VISPRENE POČETNICE, KNJIGA DRUGA

Naslov originala

SABRINA JEFFRIES

WHAT HAPPENS IN THE BALLROOM

A DESIGNING DEBUTANTS NOVEL, BOOK TWO

Copyright © 2023 by Sabrina Jeffries
Kensington Publishing Corp. All rights reserved.

Za srpsko izdanje © Mladinska knjiga Beograd, 2023.

Izdaje MLADINSKA KNJIGA Beograd, 2023.

Za izdavača RADOŠ JOVANOVIĆ

Urednik MAJA KESER

Prevod ELENA DIMOV

Lektura MARINA BAGI

Dizajn korice i grafička priprema MAJA KESER

Štampa MARGO-ART, BEOGRAD

Tiraž 1.500

ISBN 978-86-7928-456-3

www.mladinska.rs

Sva prava su zaštićena. Nijedan deo ove knjige ne sme se reprodukovati ili prenositi u bilo kojem obliku, ni na koji način, elektronski ili mehanički, uključujući fotokopiranje, snimanje ili pohranjivanje u bazu podataka, bez odobrenja izdavača.

ROMAN IZ SERIJALA VISPRENE POČETNICE

*Šta se desi
u plesnoj
dvorani*

SABRINA DŽEFRIS

Mladinska knjiga
BEOGRAD

*Za mog muža, i stodnu dušu,
Renea, kojeg mnogo volim.
Hvala za sve što činiš.*

Prvo poglavlje

London

April, 1812. godine

Natanijel Stenton, grof od Foksteda, ukopao se u mestu, opčinjen prizorom gospođe Elajze Pirs, koja je koračala ka njemu. Kako je mogao da zaboravi koliko je udovica bila lepa? Jedva da je prošlo godinu dana od kada su se sreli, a čak i tada je to bilo na kratko, dok su bili okruženi porodicom i prijateljima.

Ali i dalje mu je oduzimala dah.

Večeras, u toj satenskoj večernjoj haljini koja joj je padala duž tela, sa korsetom četvrtastog izreza koji joj je podosta otkrivao grudi, izgledala je zanosno kao uvežbana kurtizana, ali bez jake šminke koja bi iskvarila njene crte lica. Njene zlatne lokne bile su skupljene u neku vrstu trake oko glave, ostavljajući jedan uvojak da joj pada niz vrat do skoro golog ramena. Zamišljao je da bi se, ako povuče taj jedan uvojak, ostatak kose odmotao do struka.

Neka mu je bog u pomoći. Previše vremena je prošlo od kada je spavao sa ženom. Nažalost, od svih žena, ova bi bila pogrešan izbor, jer ga je već smatrala agresivnim

razvratnikom. Što je imalo smisla, s obzirom na to da je pre rata takav bio godinama.

„Lorde Fokstede, iznenađena sam što Vas vidim ovde.” Elajza se osmehivala dok mu je prilazila, a zatim mu pružila svoju ruku u rukavici. „Nikada ne bih pomislila da ste ljubitelj amaterskih muzičkih nastupa.”

Prihvatio joj je ruku. „Pa ipak, evo me, gospođo Pirs.”

Mirno je klimnula glavom kao i obično. „Lepo od Vas što ste došli. Nisam uspela da ubedim Vašeg prijatelja vojvodu da dođe.”

„Naravno da niste.” Natanijel joj je stisnuo ruku najčvršće koliko je smeo pre nego što ju je pustio. „Sada kada se oženio Vašom sestrom, promoli glavu samo radi svojih inženjerskih projekata.”

„Istina.” Njen veseo smeh dotakao je deo njega koji je dugo bio skriven od sveta. I od njega samog. Kao i njene oči, koje su se toliko savršeno slagale uz plavetnilo njene haljine, da je znao da je tkanina odabrana baš u tu svrhu. Mora da mu se na licu videlo da je odvratio pažnju, jer se njegova rođena sestra nakašljala.

„Oprostite, gospođo Pirs”, rekao je Elajzi, „ali, dozvolite mi da Vam predstavim svoju sestru, leđi Terezu Asborn. Tes je došla u London na sezonu”.

Tes je pružila ruku Elajzi. „Drago mi je što Vas upoznajem.”

Elajza je stisnula Tesinu ruku. „I meni je veoma milo što se upoznajemo.” Zatim ih je pogledala oboje. „I, molim vas, prihvatite moje saučešće za smrt vaše majke prošle jeseni. Trebalo je da pošaljem pismo...”

Kada se stišala, on je rekao: „Siguran sam da ste imali dosta svojih briga, pogotovo oko venčanja Vaše sestre. Krivo mi je što sam ga propustio”. „Oboje ste i dalje bili u žalosti.”

„Upravo se završio period žalosti”, rekla je njegova sestra tiho. Tes nije volela bilo kakve razgovore o smrti. Nije mogao da je krivi, budući da su izgubili oba svoja roditelja u prethodne tri godine. Stoga, nije bio iznenađen što je promenila temu.

„Koliko znam, Vi ćete večeras nastupati, gospođo Pirs.”

„Zovite me Elajza, molim Vas.” Podigla je obrvu ka Natanijelu. „Vaš brat me tako oslovljava. Ali da, sviraću i pevaću.”

„Oba? Svirate instrument?” Pokušao je da sakrije iznenađenje. „Ne znam zašto to nisam znao. Nekako sam propustio da čujem Vaše izlaganje.”

„Semjuelu se nije sviđalo da nastupam ni za koga osim za njega”, reče ona čvrsto. „Zar Vam nikada nije ni rekao da sviram?”

„Ne, zapravo.” Još jedna stvar koja ga je iznenadila. „Pretpostavljam da svirate klavir.”

„Da, ali moj izbor ove večeri je instrument harfa-lauta. Takođe sviram običnu harfu i čembalo.”

„Da pogodim”, rekao je. „Odabrali ste ta tri, jer je Vaše devojačko prezime Harper.”

„Moje devojačko prezime bi za to moralo da bude Harfistica”, zadirivala ga je. „Tehnički.”

Tes se nasmejala, ali on je samo zbunjeno zurio u Elajzu. Nikada ga ranije nije zadirivala. To ga je nagnalo na razmišljanje.

„Mora da ste vrlo talentovani”, reče njegova sestra, „i to ne samo u sviranju muzičkih instrumenata. Moj brat mi je toliko toga rekao o Vama i Vašim sestrama, i o Elegantnim prilikama”.

Uprkos tome što su bile obeležene skandalom kao deca razvedenog markiza i njegove žene preljubnice, sestre Harper su stvorile biznis koji je postao najtraženija pomoć

za organizovanje uspešnog društvenog događaja. To je bilo dokazano time što se večerašnji koncert održavao u markizovoj vili.

„Da li da budem polaskana ili uvređena time šta Vam je Vaš brat rekao o meni?” Elajza je upitala njegovu sestru.

Tes se zakikotala. „Oh, polaskana, zasigurno. Nat je imao samo lepe stvari da kaže o Vama.”

„Nat?” Elajza je okrenula svoj svetlucavi pogled ka njemu. „Čak Vas ni Semjuel nije zvao nikako sem Natanijelom.”

Zastenjao je. „Nažalost, moja porodica me je oslovljavala sa 'Nat' skoro celog mog života. Ne mogu da ih odviknem od toga.”

„Zvali smo ga Nati kad je bio mali”, rekla je Tes poverljivo, očigledno ignorišući mrki pogled koji joj je uputio. „Sve dok nije zapretio da će pobeći od kuće ako ne prestanemo.” Nasmešila mu se. „Bio je zapovednički nastrojen još tada.”

„Nisam zapovednički nastrojen”, procedio je. „To nije 'zapovedanje' ako je nečiji način jedini ispravan način.”

Elajza se nasmejala. „Zvučite kao moj novi zet.”

„Mislite, on zvuči kao *ja*.”

„Mlađi ste od njega, zar ne?”, upitala je Elajza.

Podigao je obrvu. „Pravite li se da znate koliko imam godina, madam?”

„Znam tačno koliko imate godina. Imate trideset jednu. Vi i Semjuel ste obojica krenuli na Iton u isto vreme. Barem mi je tako rekao.”

„Skoro. Zapravo sam bio godinu ispod Sema. Ali rekao je istinu da smo krenuli na Iton u isto vreme.” Namrštio se. „Mada, znao je da sam godinu dana mlađi. Ne znam što bi Vam rekao suprotno.”

„Za slučaj da niste primetili”, rekla je Elajza suvo, „moj pokojni muž je umeo da bude prilično sujetan. Često se pretvarao da je mlađi nego što jeste”.

„To me ne čudi.” Zastao je, jer nije želeo da priča o Semu. Mnogo toga bi morao da sakrije. „Tek sam napunio trideset.”

Uputila mu je radoznao pogled. „Koliko godina mislite da *ja* imam?”

„Dragi bože, nisam toliko budalast ni da nagađam”, rekao je, ignorišući skeptičan pogled svoje sestre. „Znam da ste najstarija od Vaših sestara. Ali definitivno mnogo mlađa od mene.”

„Imam dvadeset sedam godina. Dovoljno sam stara da znam da mi laskate. A zbog čega, pitam se?”

U tom trenutku, dok se tišina nadvijala nad njima, njegova druga pratilja za to veče ušla je u foaje izgledajući zabrinuto dok je prilazila Tes. „Moja damo, tražila sam svuda po kočiji, kao i jedan od lakeja, i niko od nas nije mogao da nađe Vaš šal. Možda ste ga ostavili kod kuće?”

Pre nego što je Nataniyel uspeo da je smiri, Tes je ljubavno rekla: „Sigurno. Nimalo ne brini zbog toga”.

„Elajza, dozvolite mi da predstavim gospođu Džozelin Marč”, rekao je Nataniyel. „Ona odseda sa mnom i mojom sestrom na posedu Foksted tokom sezone.”

Džozelin se naklonila, jarko crveneći, a Elajza je, uvek ljubazna, pružila Džozelin svoju ruku. „Veoma mi je drago da Vas upoznam, gospođu Marč.”

Devojka je pogledala u ruku sa mešavinom stida i zastrašenosti pre nego što ju je prihvatila. Nataniyel uzdahnu. Moraće ponovo da podseti Džozelin da je pripadala društvu, čak iako se nije tako osećala. Čak iako je bilo... Poteškoća.

„Zašto ti i Džozelin ne biste pronašle mesta za sedenje?” Nataniel je rekao Tes. „Želim o nečemu da popričam sa Elajzom.”

Klimnuvši glavom, Tes je odvela Džozelin sa sobom, jer je sestri već rekao o čemu treba da razgovara sa Elajzom. Čim su otišle, Elajza je zurila za njima, a zatim stišala glas. „Oprostite, ali mora da niste svesni da sam zadužena za ovaj koncert. Zar ne može to o čemu ste želeli da razgovarate sa mnom da sačeka dok se ne završi koncert?”

Zakikotao se. „Siguran sam da već sve imate u pripravnosti. Zasiurno možete izdvojiti pet minuta za najstarijeg i najdražeg prijatelja Vašeg muža.”

Pogledala ga je iskosa. „Pet minuta?”

„Otprilike. Ne možemo da ostanemo kasnije, jer moramo da požurimo kući da oslobodimo jednu sobaricu od čuvanja Džozelininog dvogodišnjeg sina. Kao neženja, nisam baš imao... Pa... Odgovarajuće osoblje koje bi se bavilo detetom.”

„Mogu samo da zamislim.” Usne su joj se trznule. „Sigurna sam da ni njen muž nije dorastao zadatku.”

„Oprostite mi, zaboravio sam da pomenem da je udovica kao i Vi. Zaista, njen muž je takođe služio rok na Poluostrvu*, ali ne u Dvadeset osmom pešačkom puku sa mnom. Pretpostavljam da je Sem u svojim pismima spominjao čoveka kome je bio ađutant, general-majora Džejmsa Ensona? Pa, Džozelin je Ensonova ćerka.” *Ne previše detalja, momče. To te uvek dovodi u nevolje.*

Preko lica joj je prešla zabrinutost. „Zar general nije poginuo u istoj bici kao i Semjuel?”

* Penninsula (eng.) – Ibersko poluostrvo, na kom se vodio rat između Španije, Portugala i Velike Britanije protiv Prvog francuskog carstva pod Napoleonom od 1807. do 1814. godine.

Natanijel klimnu glavom. „Kao i Džozelinin muž. Nekoliko pukova je učestvovalo u bici kod Talavere.” „Znam”, rekla je, dok su joj se oči zamaglile. „Pročitala sam sve što sam mogla o tome.”

„Bio sam sa generalom kada je podlegao ranama nedelju dana kasnije. Imenovao me je za Džozelininog staratelja pre nego što je preminuo, jer mu je do tad već bilo rečeno da je njen muž poginuo u bici, ne ostavljajući joj ništa.” Prokletstvo, morao je da pazi šta priča sada. Ali, nije kao da je lagao. Više je krivio istinu koliko god je mogao. „Kada je saznala da je trudna, sve se iskomplikovalo, kao što možete da zamislite.”

„Oh, ta sirota žena!”, rekla je Elajza. „Izgleda premlado da bi se nosila sa svime time.”

„Ima dvadeset godina. Imala je samo šesnaest kada sam je upoznao. Zato sam želeo da popričam sa Vama. Obećao sam njenom ocu da ću se postarati da nađe dobrog muža da se brine o njoj, ali do sada nisam mogao mnogo da učinim po tom pitanju zbog njene trudnoće i žalosti, a zatim i našeg perioda žalosti. Živela je sa našom majkom dok ona nije umrla, a sada živi sa Tes i lordom Asbornom u Glosterširu. Ali, ne može tako daveka.”

„Izgleda da se ona i Vaša sestra lepo slažu”, reče Elajza oprezno.

„Slažu se, ali Linvud je premali za traženje muža. A, iako je moja šticećenica dok ne napuni dvadeset jednu godinu, ne može da živi sa mnom.”

„Očigledno.” Posmatrala ga je zaintrigirano. „Zar nema nikog drugog od porodice? Sopstvene, mislim? Pretpostavljam da su general ili njena majka imali nekog, a možda i njen pokojni muž...”

„Marč je bio siročče, tako da nema porodicu sa njegove strane.” Ta laž je došla lako. „Što se tiče generala, njegovi

roditelji i jedina porodica koju je imao umrli su pre nego što je stupio u vojsku, a nakon toga mu je bogati gospodin za koga je učinio veliku uslugu kupio oficirski čin. Čak je i ratovao u Americi neko vreme, i tako je upoznao svoju suprugu.”

„Ona je bila Amerikanka?”

„Da. Umrla je na porođaju pre nekog vremena, kao i njena beba. Džozelin je njihovo jedino preživelo dete.” Deo o Ensonovima je, nažalost, bio potpuno istinit. „Nije ni moguće odvesti Džozelin da živi sa svojim rođacima u Americi, s obzirom na trenutne tenzije između naših dveju država. Uostalom, kada se njena majka udala za britanskog oficira, majčina porodica je se odrekla.” Trag empatije koji je prešao preko Elajzinog lica ulio mu je nadu da bi Elegantne prilike prihvatile Džozelin.

„To situaciju gospođe Marč čini još tragičnijom”, rekla je Elajza umirujućim glasom.

Nemaš ni predstavu. „Drago mi je da tako mislite. Jer, nadao sam se da bi možda, ako bih platio Vama i Vašim sestrama – platio Elegantnim prilikama – da biste mogle... Pa...”

„Da joj nađemo 'dobrog muža'?”

„Upravo tako. To je nešto što Vi i Vaše sestre radite, zar ne?”

Namrštila se. „Ne baš. Teško da bismo mogle da napravimo debi za udovicu sa malim detetom, čak i za neku poput nje, sa značajnim vezama.”

„Ne predlažem debi kao takav. Ali, mogle biste je predstaviti po određenim krugovima, da se postarate da je primete muškarci koji traže supruge. Njoj je potrebna pratnja zbog njenih godina, a ja nisam podoban za to. Tes to trenutno radi, ali njoj se ne dopada London. Pa, ako biste Vi i Vaše sestre mogle da preuzmete tu ulogu zbog nje...”

Neko je dozivao Elajzu sa vrata muzičke sobe.

Pogledala je oko sebe i uzdahnula. „Ne mogu da pričam o ovome sada. Zašto sutra ne biste doveli gospođu Marč do gradske kuće, pa ćemo diskutovati o ovome dok je Veriti tu? Videću da li i Dajana može da nam se pridruži. Da li Vam tako odgovara?”

„Naravno. Hvala Vam.”

Uz odsutan osmeh, pohitala je napolje.

Ispustio je isprekidan uzdah. Ovo je prošlo onoliko dobro koliko se nadao. Makar će imati priliku da ubedi tri sestre. A u svakom slučaju, uživaće da ih ponovo vidi. Oduvek su mu bile drage, i pre udaje i nakon što su se udale. Ili bolje rečeno, pre nego što su se dve od njih udale, ako je računao i Elajzu. Iz onoga što je čuo, Veriti je i dalje bila neudata.

Ušavši u muzičku sobu, seo je na mesto koje je njegova sestra očigledno sačuvala za njega. Nagnula se blizu da prošapuće: „Dakle? Da li je tvoja Elajza prihvatila da pomogne oko Džozelinine situacije?”

„Ona nije *moja* Elajza, po bilo kom osnovu. Ali jeste rekla da će se sutra sastati sa nama da prodiskutujemo o ovome. Daj mi nekoliko sati sa njom tada i ubediću je.”

„Nisam tako sigurna. Ta je na svoju ruku.”

„Elajza? Pretpostavljam. Ali oduvek sam smatrao da je blage naravi, neko ko se slaže s onim što drugi kažu.”

Mada, ako je bio iskren, taj utisak je imao samo zbog Sema, koji je tvrdio da joj nedostaje strasti, ne samo u krevetu, već svuda. Sem je mislio da nije temperamentna, što je, izgleda, mislio da dokazuje da joj nije stalo ni do čega sem do njenih 'dragocenih sestara', zbog kojih bi pokazivala imalo entuzijazma. Sada kada je Natanijel razmišljao o tome, to je pomalo ličilo na ljubomoru sa Semove strane.

Na njene sestre? To je delovalo malo verovatno, zar ne?

„Sumnjam da je blage naravi kad planovi krenu po zlu”, rekla je Tes. „Mislim da se ona bori za ono što treba kada je to potrebno. Žena ume da primeti te stvari kod druge žene.” Uzdahnula je. „U svakom slučaju, da li i ja sutra da pođem? Može pomoći Džozelin da se oseti manje nervoznom.”

„Nema razloga – ona je moja odgovornost, i, svakako, treba ti vreme za sebe. Nije kao da bi bilo skandalozno da budem pratnja udovici do Elegantnih prilika. Čak ni Elajza nije videla problem u tome.”

„Ako ti tako kažeš.” Krišom bacivši pogled na Džozelin, koja je bila zaokupljena time da otkaçi svoj šal od šnala na svojoj frizuri, njegova sestra se nagnula bliže. „Ona ti se sviđa, zar ne?”

„Džozelin?”, upitao je, namerno je shvativši pogrešno.
„Ne Džozelin, budalo. Gospođa Pirs.”

Prokletstvo. Poslednje što mu je trebalo jeste da mu Tes izigrava provodadžiju. „Sviđa mi se dovoljno. Ipak je bila Semova supruga.” S kojom, očigledno, ne bi imao problem da spava.

Dođavola. Izgleda da je to što je bio u celibatu prethodnih nekoliko godina zaista uzelo maha. Ali to nije bilo važno. Dok ne bude sredio prilike za Džozelin, ne može da pokuša da zavede Elajzu. Ne sme.

Koga pokušavaš da ubediš u to, stari?

Zurio je pravo ispred sebe. „Uvek ću je posmatrati kao prijatelja.”

Njegova sestra frknu, očigledno skeptična koliko i njegova savest. „Ona je veoma lepa, i upravo tip žene kakav ti se inače dopada.”

Bio je dovoljno pametan da ne odgovori na to. Stajali su trenutak u tišini.

Kada je Tes očigledno shvatila da nije nameravao da odgovori, uzdahnula je. „Mogao bi da porazmisliš o tome da sutra povedeš i Džozelininog sina. Mislim da bi gospođa Pirs uživala u njegovim nestašlucima. Ona mi izgleda kao takav tip, a možda bi to moglo osigurati njenu pomoć.”

To zapravo nije bila loša ideja. „Ti jednostavno ne želiš da ostane sa tobom i slugama. Zašto ne možemo zadržati dadilju među poslugom? Voljan sam da to platim.”

„Bojim se da tom detetu treba armija dadilja.”

„On je samo neobuzdan. Kao što su svi dečaci njegovih godina.”

„Odjednom si stručnjak za decu?”, upitala je njegova sestra.

Pre nego što je uspeo da uzvрати, Elajza je došla na podijum i predstavila prvu damu koja će nastupati. Prigušio je uzdah. Sada će morati da izdrži različite nivoe užasnih nastupa mladih dama sa malo talenta. Prekrstivši ruke na grudima, klonuo je u svoju stolicu. „Nemoj me sramotiti”, prosiktala je njegova sestra.

„Kako bih te, za ime sveta, ja sramotio?”, odgovorio joj je siktanjem.

„Poslednji put kada smo išli na ovako nešto, zaspao si i počeo da hrčeš.”

„Nikada nisam hrkao u životu.”

„Nije tačno.” Tes ga je iznenadila okrenuvši se ka Džozelin. „Kada smo bili u kočiji na putu za London i kada je moj brat zaspao, da li je hrkao ili nije?”

Džozelin je imala onaj zaprepašćeni izraz lica poput zeca koji je spazio čoveka. „Uf... Pa...”

„U redu je, Džozelin. Znam da hrčem. Ponekad.” Osmehnulo se Tes. „Govorim suprotno samo da bih čikao svoju sestru.”

Muzika je počela, i on se smestio. Bilo je malo bolje nego što je očekivao. Trebalo je da zna da Elajza ne bi uvrstila ništa od čega krvare uši. Ona i njene sestre su bile vrhunski profesionalci. Što je bilo čudno, s obzirom na to da ne bi trebalo da dame rade. Potpuno su preokrenule to očekivanje.

Bravo za njih. On to još uvek nije uspeo da uradi za sebe, ali se svakako trudio.

Tokom narednih sat vremena, čuli su pristojnu sonatu, izvrsan solo na harfi i nezanimljiv duet. Taman se okrenuo ka svojoj sestri da je pita koliko je uopšte prokletih nastupa bilo navedeno u programu, kada mu je do ušiju dopro andeoski glas.

Siguran da to umišlja, okrenuo je glavu i video Elajzu, koja je svirala harfa-lautu dok je pevala jednu od Kerubinovih arija iz *Figarove ženidbe*. To ga je zaprepastilo. Njen glas je bio čist sopran kao kod operске pevačice, a njeno umeće na klaviru bilo je jednako kao kod bilo kog pijaniste kog je čuo ranije.

Ali pitao se da li ona zna da je Kerubinov deo, posebno u ovoj sceni, nešto što su u pozorištu nazivali 'ulogom za pantalone', namenjenoj glumici koja nosi pantalone umesto glumca. Hmm, Elajza u pantalonama. Mogao je samo da zamisli. Mogao bi da vidi njene listove samo u čarapama, njene butine i zaobljenu zadnjicu oblikovane ispod tkanine umesto pokrivena njenom haljinom i nadsuknjama.

Naravno, ona nikad ne bi nosila pantalone na ovako javnom mestu. Samo su se glumice usuđivale da učine tako nešto, a čak i tad, samo u pozorištu. To bi bilo i više nego skandalozno, a Elajza nije bila skandalozan tip, makar po rečima njenog pokojnog muža.

Ali njeno izražajno lice dok je pevala i njeno drsko shvatanje da je pesma parodija na to kako dečak postaje

muškarac – nateralo ga je da preispita sve što mu je Sem rekao. Nijedan čovek koji je imao uši ne bi poverovao u to da je Elajzi nedostajala strast bilo kakve vrste. Pa, možda nije bila baš onakva kakvom ju je Sem predstavio.

Možda je bila spremna za romantičnu vezu.

Natanijel je zastenjao. Ovo bi već bilo teških nekoliko meseci, pod pretpostavkom da bi Elegantne prilike prihvatile Džozelin. Poslednje što mu je još trebalo jeste da flertuje sa udovicom svog najboljeg prijatelja.

Ipak, dok je završila sa pevanjem i sviranjem uz trijumfalni aplauz, osetio je kako mu se ponovo javljaju njegovi stari raskalašni nagoni, koji ga neko vreme nisu mučili. Možda to nije bio deo njegovog plana za budućnost, i definitivno nije bilo mudro, ali jednog dana, uskoro, namerao je da ima Elajzu Harper Pirs u svom krevetu.

Na koji god način bude mogao da je odvede tamo.